

چیرۆکی هاوهلانی نه خدود

[کردی - کوردی - kurdish]

فه‌رمان مه‌حمود

پینداچونه‌وهی: پشتیوان سایبر عه‌زیز

2013 - 1434

IslamHouse.com

قصة أصحاب الأُخدود

« باللغة الكردية »

فرمان محمود

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

2013 - 1434

IslamHouse.com

چیرۆکی هاوه‌لانی ئەخود

پێشه‌کی:

بەمەبەستی شارەزابوون لەم چیرۆکە قورئانیە بە پێویستم زانی ئەم روداو بەروونی وپوختی بخەینە بەردەم خوینەر و هەریگێرمە سەر زمانی کوردی، چونکە زۆرینەمان وەک پێویست زانیاریمان لەم روداو راستەقینە نیە کە رویداوە لە میژوودا، وە ئەم چیرۆکە بەداخەوە ئازاری مسوڵمانانی (میانمار-بۆرمای) بیرخستەووە کە لە ئیستادا رویدا.

چۆنیتی روداوی هاوه‌لانی ئەخود لە ئیسلامدا :

ووشە (ال‌خود) واتە کەرت کردن و هەلکەندنیکێ گەورە زەوی وەکو (خەندەق) بە مەبەستی ئازاردانی باوە‌پداران، (اصحاب‌ال‌خود) لە قورئانی پیرۆزدا باس کراوە لە سورەتی (بروج) دا.

خوای گەورە لەقورئانی پیرۆزدا دەفەرمویت:

واتە بەکۆشت چن و نەفرینیان لیبیت، خاوەنانی ئەوانە کە چالیان هەلکەند (بۆ ئیمانداران) (ئەوان خاوەنی ئاگرێکی بەئازاربوون) (٤) ئاگری بەتین وداگیرساویان تیدا کردەو (٥) ئەوکاتە بەدەوریدا دانیشتبوون (لەسەرلیواری لەغەمەکان

که یفیان ئه کرد و دل خوښ ئه بون به سوتاندنیان) (٦) له نزیکه وه چاودیری ئه و کاره ساته یان ده کرد که به سهر باوه پداراندا ده هیئیت خویان له نزیکه وه سهر پهرشتیان ده کرد (٧) ئه و رق و داخه یان له باوه پداران ته نها له بهر ئه وه بوو که ئه وان باوه ری به تینیان ده هیئا به خوی بالا دهستی شایسته ی سوپاسگوزاری (٨) ئه و زاته ی که خاوه نی هه موو شتیکه له ئاسمانه کان و زه ویدا، ئه و خوایه شایه ته له سهر هه موو شتیکی و ئاگی له هه موو شتیکه (٩) به راستی ئه وان ه ی به لآو پلان و ناخوښی و ته نگانه دژی پیاوان و ژناتی ئیماندار داده ریژن و پاشان به رداوه م ده بن و توپه ناکهن و پاشگه ز نابنه وه، سزای دۆزه خ سزای ئاگری سوتینه ریان بو هه یه، چونکه ئه وانیش مسولمانه کانیان ده سوتاند (١٠) بی گومان ئه وان ه ی باوه ریان هیئاوه و (که و تنه چاله که وه) وه کرده وه چاکه کانیان ئه نجامداوه باخه کانی به هه شت که چه نده ها روبرا به ژیریدا ده پروات بویان ئاماده یه، هه ر ئه وه خوی سهر که و تنیکی گه وره و بی سنورو بی وینه یه (١١).

(ئیبین جه ریر) فه رموده یه کی هیئاوه بو ئه و راستیه ده فه رمو بیت له پیش ئیوه وه کومه لیک مسولمان هه بوون، له سهر ئاینی عیسا (علیه السلام) تووشی ده سته لاتیکی دلره قی بی به زه ی هاتن بوئه وه ی له ئاینه که یان وه رگه ری و په شیمان بنه وه، به لام ده ر ئه نجام هه موو هه وله کانیان به نه زوک مایه وه،

بۆيە برپاريان دا بيان سوتينن جائه‌وه‌بوو هاتن چالايكى گه‌وره‌يان هه‌لكه‌ندو ئاگريان تيدا كرده‌وه، برپواده‌كانيان خسته‌ ناويه‌وه، به‌لام هيچ كه‌س له‌ باوه‌ر داران دليان دانه‌چله‌كيو له‌ باوه‌ره‌كه‌يان په‌شيمان نه‌ بونه‌وه! (١)

له‌كتيبي ميژووي (بيدايه‌و نيهايه) ي ئين كه‌سير كه‌ ناوي ئيسماعيل كورپي عومه‌ري كورپي كه‌سيره‌ كه‌ ئهم كتيبه‌ له‌ ماوه‌ي ساله‌كاني (٧٠١ بو ٧٧٤) كوچي دا نوسراوه، وه‌له‌چه‌ندين مالپه‌ري عه‌ره‌بي دا به‌ پوختي باسه‌كه‌ پون كراوه‌ته‌وه:

له‌و سه‌رده‌مه‌دا لاويكي باوه‌ردار هه‌بوو زور خوڤاگرو به‌ ئارام وجيگيربوو، له‌گه‌ل دانيشتواني گونده‌كه‌يدا باوه‌رداربوون، له‌هه‌مان ئه‌و گونده‌دا پادشايه‌كي بي باوه‌رپوكافر هه‌بوو، كه‌ بانگه‌شه‌ي خوايه‌تي ده‌کرد، ئهم پادشايه‌ پشتي به‌ جادوگه‌ر ده‌به‌ست بوڤرايكردي كاره‌كاني، له‌كاتيكا ئهم جادوگه‌ره‌ به‌ره‌و باسالا چون ده‌رويشت داواي له‌پادشا كرد كه‌ بگه‌رپت بوگه‌نجيك تاوه‌كو فيري جادووي بكات بوڤسوين گره‌وه‌ي خوي به‌ مه‌به‌ستي پاراستني پادشاهه‌ پاش خوي، هه‌وال به‌و لاوه‌درا كه‌نابييت له‌مه‌ودوا باوه‌ردارنه‌بيت و پاشگه‌زبيته‌وه، وه‌ ئه‌و لاوه‌ هه‌لبزيردراو هيئرا بولاي جادوگه‌رو ساحيره‌كه‌، له‌كاتيكا كه‌ به‌رپگه‌ي هاتوچوي ساحيره‌كه‌وه‌ بوو به‌ مه‌به‌ستي فيربون له‌رپگه‌ي هاتوچوي (راهيب) يك پياويكي خواپه‌رست هه‌بوو، جاريك لايدانيشت قسه‌وگفتاره‌كاني راهيبه‌كه‌ سه‌رنجي

لاوهكهی بوخوی راکیشا، ئینجا بهردهوام لای راهیبه که داده‌نیشتوو له‌پاشدا ده‌چوو بۆلای ساحیره‌که، جاریک ساحیره‌که لییدا له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاماده نه‌بو ونه‌هاتبوو، لاوه‌که سکا‌لای خوی برده لای راهیبه‌که، ئه‌ویش پیی وت: له‌کاتی‌کدا ئه‌م جاره جادو گه‌ره‌که پیی وتیت و لی‌ت توره‌بوو که بو دیارنیت بلی خیزانه‌که‌م ناهیلن و زیندانم ده‌کن، وه‌ئه‌گه‌ر خیزانه‌که‌شت وتیان بۆناچیت بۆلای جادوگه‌ره‌که بلی جادوگه‌ره‌که زیندانیم ده‌کات و نایه‌لی‌ت بیمه‌وه، به‌م شیوه‌یه مایه‌وه تا روژیک له‌سه‌ر ریگای خه‌ل‌کیدا ئازه‌لیکی بینی، لاوه‌که له‌ناخی خویدا بریاری دا که ئه‌م‌پو‌ر ژوژی هه‌لبژاردنه‌و تاقی کردنه‌وه‌یه تابزانم کامیان باشترو راسترن، جادوگه‌ره‌که یان راهیبه‌که، ئینجا به‌ردیکی هه‌لگرت ووتی خواجه ئه‌گه‌ر تو‌کردارو قسه‌کانی راهیبه‌که‌ت لاخۆشه‌ویستتره له‌ کردارو قسه‌کانی ساحیره‌که، ئه‌وه با ئازه‌له‌که بکوژریت، ئیتر له‌ کاروان سه‌راکه به‌رده‌که‌ی گرته ئازه‌له‌که، هاواری کرد له‌ کاتی‌کدا خه‌ل‌که‌که تی‌ده‌په‌رین خواجه به‌فرمانی خوی راهیبه‌که ئه‌گه‌رخۆشترت ئه‌و‌یت هاویشتی و یه‌کسه‌ر ئازه‌له‌که‌ی کوشت، له‌پاشدا لاوه‌که که‌چوه‌وه بۆلای راهیبه‌که و به‌سه‌رهاته‌که‌ی بوگی‌رایه‌وه، راهیبه‌که وتی ئه‌ی کوپم تو له‌م‌پو‌وه منت به‌ باستر داناوه خۆت یه‌کلا بکه‌ره‌وه، کاتی‌ک خۆت یه‌کلایی کرده‌وه بو خودا هیچ به‌لگه‌و تاقی‌کردنه‌وه‌کی ترت ناو‌یت، له‌ پاشدا لاوه‌که وای لی هات به‌ پشتیوانی و پشتبه‌ستن و

تەوہكولى پەرورددگارى (نابىنا)ى زگماك و (بەلەك)ى چاك دەكردهوه، وهچارەسەرى ھەمو نەخوشىيەكى خەلكى دەكرد،

تاكو رۆژىك بۆ مەجلىسى پادشا بانگرا، يەكك لە دارو دەستەكانى پادشا ئەم ھەوالەى بىستبوو كە نابىنابوو، لاوهكەى بانگ كرد و روى تىكرد و وتى لەھەموو جۆرە پاداشتىكت دەكەم ئەگەر شىفام بەدەيت و چاكم كەيتەوه، لاوهكەش وتى: من ناتوانم ھىچ يەكك شىفا بەدەم بەلكو شىفا لای پەرورددگارە، ئىوہ باوہر بەينن بە خودا، داوا دەكەم لە خودا و (بەوووستى خودا) شىفات بۆدەيت. ئەوانەى لای ديوەخان دانىشتبون باوہرپان بە خوداى ئەو كورہ ھىنا ، خواى گورەش شىفای داو چاوى چاك بوہوه، لەپاشدا لاوهكە دانىشتنەكەى بە جى ھىشت ، پىدەچىت تازە پادشا ھەوالەكەى پى گەشتبەيت ، وتى پىيان كى ئەو نابىنايەى چاككردهوه و چاوى بۆگەراندەوه ،وتى بەھوى ئەوہى ئىمە متمانەمان ھىنا بە خوداى ئەو لاوہ، وه ئەویش داواى لەخوداى خوى كردو چاك بوہوه، پادشا تورہ بوو ووتى: بۆ جگە لەمن خواى تر ھەيە، باوہردارەكان وتىيان خواى ئىمەو خواى تۆش (اللہ) يە. پادشا برىارىدا ئەشكەنجەيان بەدات بەردەوام سزای دان ھەتا دانىاننا بەلاوہكەداھىنايان، پىى وت كورم تۆ لە جادودا گەشتويته زاستىكى بەرز تا وات لىھاتوہ (بەلەك)و (نابىنا) چاك بكەينتەوه وه ئەوہى بتەويت بىكەيت ئەى كەيت، لاوہكە وتى:

من ناتوانم هیچ یه کییک شیفا بدهم به لکو شیفا لای
پهروه ردگار، ئینجا فرمانی کرد سزاو ئه شکه نجهی بدهن
سزادرا دانینا به راهیبه که دا، وه راهیبه کایان هینا و پیی وت
پاشگه زبهروه له دینه کهت به لام به قسهی نه کردو، به مشار
سهریان لیک جیا کرده وه، له پاشدا به لاهه کهی وت
پاشگه زبهروه تاوه که راهیبه کهت لینه کهم لیی دوباره کرده وه،
پاشان داوای له سهربازه کانی کرد بیبهن بو سهر لوتکهی
شاخیکی بهرز ئه و کاته یه کییک هه لده بزیریت یان واز له
ئاینه کهی ده هینیت یا خود فرییده نه خواره وه، سهربازه کان
لاوه که یان بردو به شاخه که داسه رکه وتن لاهه که داوای له
پهروه ردگار کرد: خودایه ئه وانه لابه ره وه له ناویان به ره ئه گهر
ویستت له سه ره، شاخه که که و ته له رزه وه سهربازه کان
که وتن خواره وه، وه لاهه که هاته وه بو لای پادشا، پادشا وتی
ئهی ئه وانه ی له گه لت بون له کوین؟ له وه لامدا وتی: خودا
له ناوی بردن. له پاشدا ئه م پادشایه فه رمانی کرد
به سهربازه کانی تری له گه ل خوتاندا بیخه نه که شتی وه،
وه بیگه یه ننه ناوراستی ده ریا که، با یه کییک هه ل بزیریت یان
گه رانه وه و پاشگه زبونه وه له ئاینی و مانه وه ی له گه لتاندا یان
نقوم کردنی. پاشان لاهه که دوعای له ناوبردنی کردن هه موو یان
نقوم بون جگه له خو ی، وه لاهه که هاته وه بو لای پادشا، پادشا
به سهر سورمانه وه وتی ئهی ئه وانه ی له گه لت بون له کوین؟
له وه لامدا وتی: به پشت بهستن و پشتیوانی خودا، خودا له ناوی

بردن. له پاشدا لاهه که به پادشای وت تو ناتوانیت من بکوژیت
 ههتا من پیټ نه لیم چی بکهیت ئینجا ئه مرم، لاهه باوه پرداره که
 وتی: فه رمان دهر بکه خه لکی کو بکه ره وه له یهک شویندا وه له
 خاچم بدهو بم به سته ره وه، له پاشدا به تیره که نیشانم گره وه
 له که واندای با ئاماده بیټ، وه بللی به ناوی ئه و خودایه ی که
 خاوه نی ئه م لاهه یه، ئینجا تیر بارانم که ده بینی ئه وه بکهیت
 ده کوژیم، پادشا به مه دل خو ش بوو، کاره که ی جیبه جیکرد
 تیره که ی بهر که وتوو لاهه که شه هید بوو، که چی ئه وه ی
 چاوه پروانی نه ده کرد ئه وه بوو، به گشتی خه لکه که هاواریان
 لیبه رز بوه وه وتیان باوه پیمان هیئا به خودای لاهه که.
 هاوه له کانی پادشا وتیان بینیت تو له لاهه یکه ئه ترسایت که
 باوه ری هیئا ئیستا تی کرای خه لک باوه پیمان هیئا. له پاشدا
 پادشا فه رمانی کرد به هه لکه ندنی چالیکی گه وره له زه ویدا،
 وه ئاگریکی به تینیان تیادا کرده وه، ئینجا فه رمانی کرد
 به سه ربازه کان که هه لیان بزیریت یان بگه رپینه وه له باوه پیمان
 بیانخه نه ناو ته نوری ئه وئا گره وه، ئه م سه ربازانه له م کاره یان
 به رده وام بون ته نانه ت وای لی هات دایک به کو رپه له ی بی
 زمانه وه ده خرایه ناو ئا گره وه له سه ر باوه رپوونی به
 په روه ردگار، هه ندیک جار دایکه که دلیان بو کو رپه له که لیده داو
 که میک ده سله مینه وه، به لام کو رپه له ساواکان ده هاتنه قسه و
 ده یان وت دایکه خو رآگر به چونکه ئیمه له سه ر حه قین... (۲).

میژووی هاوه لانی ئە خودد:

ئەم پرووداوه به پیی سەرچاوه کانی میژوو، له سالی ۲۵هـ زاینی پرووداوه واته ۴۶ سال پیش له دایک بونی پییغه مبه رمان (درودی خودای له سه رییت) واته نزیکه ی ۱۴۸۰ سال پیش ئیستا، له سالی ۱۹۹۷ شوینه واری تری ئەم گهله دۆزرایه وه که ده که ویته باشوری رۆژئاوای سعودیه، ئەو کاره ساته ی که رویداوه به پانتای ۵ کیلومه تر دا بوه، تانیستاش شوینه واری سوتاوی به دیواره کانه وه ماوه، له ئیستادا به ئامیری زۆر پیشکه وتوو ئاشکرا بوه که ئەو شوینه به ته وای سوتینراوه، تا ئیستاش شوینه واری ئیسکه کانی مروّف و ئازله کانیان به سوتاوی ماوه، ئەوه ی جیگه ی سه رسورمانه، که ئەم شوینه واران ه دۆزان ه وه ده رکه وت که هیچ شوینه واریکی گۆرو دفنیان پیوه نیه به لکو به کۆمه ل سوتینراون، که به سوتانی هه زاره ها کهس له هه ندیک شوین دا به (۲۰) هه زار کهس ده خه ملینریت، له ئیستادا ئەوه ی تیبینی ده کریت له پاش ئەوه ی ده چینه ناوده رگای ئەو ناوچه یه، باخچه یه کی تی دایه وه دره خته (ئاراک)ی تیدارواوه، وه وینه ی گیانده ران و مروّف و، وه ناوی که سه کان و پارچه یان له سه ردیواره که نه خشیینراوه،

ئەم ناوچه یه له کۆندا ناسراوه به ناوچه ی مه سیحی یه کانی شاری (نه جران)، ئەم شاره له کۆندا پیش مه سیح مه لبه ندی بازرگانی و کاروان چی ئەوکات بوو، وه هه وارگه ی گه شتیاران

بوو، سه‌رچاوه‌کان ده‌لین پیشتتر ئەم گەله خورمایه‌کی
 گه‌وره‌یان به پیرۆز ده‌زانی، پاشان که‌وتۆته ژیر ده‌سته‌لاتی
 ده‌ولّتی (حومه‌یری) ، به‌و پپییه‌ی پادشایانی حومه‌یر مه‌سیحی
 بون، ده‌لین یه‌کیک له پادشاکان ده‌نیرن بوئەم ناوچه‌یه‌ له
 یه‌مه‌نی ئەوسا که ناوی (شه‌رحه‌بیل یه‌کف) بووه، که به‌واتای
 زمانی مه‌سیحی (رحمن و بنه‌وکرشتس غلبن) واته (رحمن و ابنه
 المسیح الغالب) ئەمه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی
 مه‌سیحییه‌کانی گه‌لی نه‌جران یه‌کتاپه‌رست بوون جیاواز بوون
 له‌و مه‌سیحیانه‌ی که (باوه‌پریان به‌ بوونی سی‌ خودا هه‌بوو)
 هه‌رچه‌نده هیچ ئاماژه‌یه‌کی پوون نیه که ئەمانه له‌پادشا
 کۆنه‌کانی یه‌مه‌ن بن، به‌لام به‌ ئەشکرا ئاماژه بوئەوه ده‌کریت
 که له (حه‌ به‌شه‌ی) ی کان بوون، وه‌هه‌ندیک بوچونی تر هه‌یه
 ده‌لّیت له ژیر ده‌ستی پادشاکانی (بیزه‌نتی) دا بووه، له‌ ده‌قه
 بیزه‌نتیه‌کانده ئاماژه به‌ (زو نه‌واس و یوسف ئازار) هاتوه
 به‌واتای (امیاس) و (دوار) به‌واتای روداوه‌که‌ی کوشتارگه‌که‌ی
 (حه‌زر موت) وه‌له میژووی سه‌رچاوه‌ سریانیه‌کانیش ئاماژه‌ی
 پیکراوه، وه‌ چوونیتی وینه‌ی روداوه‌کان و سه‌رگوزه‌شته‌یان
 له‌کتیپی (حومه‌یرینی سریانی) باسکراوه (٣). له‌کتیپی بیدایه‌و
 نیهایه‌ی ئینین که‌سیریش باسی زو نه‌واس و نه‌جران وه‌ی تر
 کراوه به‌شیوازی که‌ش ئەم چیرۆکه‌ده‌گیرنه‌وه (٤)

سه‌رچاوه‌کان:

١:تهفسيرى ئاسان، نوسينى.م. بورهان محمد ئهمين، تهفسيرى
رامان نوسينى.م.ئهممهه كاكه مهحمود.

٢: قصة أصحاب الأخدود :حديث مرفوع وأثر أورده ابن اسحاق
وهما متعارضان وها نحن نوردهما لتقف عليهما قال الإمام
أحمد حدثنا حماد بن سلمة عن ثابت عن عبدالرحمن بن أبي
ليلى عن صهيب أن رسول الله صلى الله عليه وسلم .

٣:ويكيبيديا، الموسوعة الحرة مسيحيو نجران.

٤: قصة أصحاب الأخدود: رواه الإمام أحمد ورواه مسلم
والنسائي من حديث حماد بن سلمة زاد النسائي وحماد بن زيد
كلاهما عن ثابت به ورواه الترمذي من طريق عبد الرزاق عن
معمر عن ثابت بإسناده نحوه وجرى إيرادها كما بسطنا ذلك في
التفسير وقد أورد محمد بن اسحاق هذه القصة على وجه آخر
فقال حدثني يزيد بن زياد عن محمد بن كعب وحدثني أيضا
بعض أهل نجران عن أهلها أن أهل نجران.....